

Edebiyat Defteri

Taha Bilal Mustafa Kekeç -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
22 Şubat 2026 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

İnsanlık Ayıbı

Mevkileri örselenen yıldızlardaki hüzün,
Yansır göz kapaklarına.
Karlı gecelerde büzülen yaşların pası,
Biriken lekeli kirler etrafımda,
Silinmez şehirlerden kan deryası.

Lanetli bir kavmin,
Yok oluşunu işitirken kulaklar,
Kıyılan canlara hitaben,
Korku zilleri ölüm telaşı,
Sarıyorken yuvalarını.

Sokaklar münakaşa yanığı,
Hüzün bulutu gülerken insanlar,
Uçmaya hasret kalan martılar,
Suçu olmayan özgürlüğün elleri,
Yıkılmaya mahkûm.
Kelepçe pranga da bir gençlik,
Dahası güler mi masum yüzler?

Kuşların sesini çağır demek isterdim,
O zaman görmezdi karanlıklar,
Güneşe maviliklere açılırdı yelkenler,
Yıllar buram buram karanfiller, begonyalar kokar,
Ayrılıklar işlemezdi kadere.
Güller serilirdi gökyüzüne,
Kocaman neşeler saçılırdı buselere,
Yıpranan anılar canlanırdı,
Mis kokardı düşler...

Harabeler arasında yine hafızam,
Büyük bir yangın hep yaşantılar,
Çalkantılar, travmalar başa bela bu terör,
Ufuklarda umutlar yitik,
Bir annenin gözyaşında saklı duygular,
İsyanlarım bunadır ağlayan mevsimlere.

Huzur sadece aşk,
Oysa kin kusuyor yeni dünya, eski dünya.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/735881/insanlik-ayibi.html>

Çatık Bir Ruh

Mahzenimde saklanır kesik, kırık plaklar.
Bir senfoninin ağlayan kemanında,
Ağlak bir ses...
Aşkın kan kaybında virandır her nefes.

Eski bir aynada yorgundur soluğum,
Saatin kadranda asılı bir biyografi.
Geriden bakarken yolda kalmış umutlar,
Ötelenmiş umdelerde ukdeler.
Gerisinde lerzan hazanlarda bir çocuk ağlar:
Omzu düşük, boynu bükük!
Kırık dişleri düşleri gibi...

Yelken açarken ruhum hüzün adalarına,
Yatım gemileri tüm mürettebatıyla
Yıkıldı, lobutlar bir bir,
Prangalı sayfalar...

Diyarım ölü kışlar diyarı.
Kahr bir surat...
Çizikleri cabası...
Boğuluyor içimde şiirler damla damla,
Akan giryeler...

Çiğ düşerken mevsimlerden,
Her taraf matem kesigi.
Talan olmuş şehirler...
Depremler, taşkınlar, afetler...
Akıl suskun...
Zehirli bir duman sanki,
İslerine bulanmış zifiri bir ruh...

Asıl diri cesedim asıl,
Asil bir kadının güncelerinde.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740156/catik-bir-ruh.html>

Yaş Olur Sevda

Bir ömür sürüp gitmezmiş sevda,
O kuru gözlerde yaş olur sevda.
Kimi gün yüreği hoplatır sevda,
O kuru gözlerde yaş olur sevda.

Kalp sever, sancısı acıtır canı,
Toprağa akıtır su gibi kanı.
Nerede olsan bulur, tutar yakarı,
O kuru gözlerde yaş olur sevda.

Nice ocakları yakar, söndürür,
Benimsin diyerek küle döndürür.
Kavurur bağrını çöle döndürür,
O kuru gözlerde yaş olur sevda.

Bu günü, yarını iten bir yana,
Öğüt de kâr etmez olur insana.
Hangi işi tutsan kalır en sona,
O kuru gözlerde yaş olur sevda.

Deli gönlüm yeter, yoruldun boşa,
Ne yaptıysan işte gitmiyor hoşta.
Umutsuz sevdaya hep koşa koşa,
O kuru gözlerde yaş olur sevda.

Sevip sevilmeye hal mi bıraktın?
Taha'yı ateşe nara sen yaktın.
Hayırsızı benim koluma taktın,
O kuru gözlerde yaş olur sevda.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/743594/yas-olur-sevda.html>

Terki Yar

Şiddetiyle rüzgar
Akıp giden zamana inat
Yetim bırakırdı maziyi
Nefesimi kesene kadar

Gönlümden uzak tutardı sevda deseni
Dalgasında alıp götürürdü elimdekileri
Hain bir gözyaşı akıtırdı göz kapaklarım
Silmeye kalkışmak dindirir miydi kanayan yüreğimi

Kükrederdi üzerime cenneti düşlerken
Akardı rüyalarım kâbus olup
Umut dolu yarınlar atardı çelme
Eserken erirdi kalbimde buzlar
Kıvılcımlar sa kalıntısı
Bir şehir sızı

Dönüp bakmak ardında kalanlara
Yaşanılan hatıraların canlanması adına
Tortularında fark ettim ki
Pas tutmuş demir kadar eski

Ne mümkün dalmak uykuya
Aklımda mimlenen gözlerin varken
Dağlanır ciğerim elimde resmin
Sarmışken tenimden söküp atamadığım kokun
İlacı olmayan sevdan yakıp kalbime
Geçmek bilmeyen sancılar bırakır
Birikirken içimde hüznler

Anlıyorum geç de olsa
Anlıyorum
Sevmek düşlerde kalır

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746319/terki-yar.html>

Ömür Yetmiyor

Dün gece aklımın köşelerinde sakladığım
Küçük bir kıvılcımı yeşerttim
Senden bir kaç anı kalır diye
Susuz kaldım yağmursuz geçen vakitte
Mevsimler geçti ne değişti bilmiyorum
Gelen güzel bahar bir anda soldu işte
Yüreğime saplanan hançerler çıkmıyor
Kim tedavi eder bilmiyorum sen mi? Yoksa bir başkası mı?
Haykırsam seni benden alan kadere
Geri verir mi? isyan edemiyorum
Yansa da gönlüm seni umuyorum düşlerimde
Yasaksa aşk bana vur zincirleri kalbime

Ne sevgi kalsın
Ne ömür yetsin
Seni sevmeye.

Gözlerimden akıtığın yaşlar yetmedi mi?
Her gecemi heder edip yaktığın
Can tükendi artık sonuna kadardı oysa sevdam
Son rötuşları yapıyorum sadece
Silsem seni zihnimden silinir mi? bilmem
Tüm yollar kapalı baktığım yerler
Yüreğime saplanan hançerler çıkmıyor
Kim tedavi eder bilmiyorum sen mi?Yoksa bir başkası mı?
Haykırsam seni benden alan kadere
Geri verir mi? isyan edemiyorum
Yansa da gönlüm seni umuyorum düşlerimde
Yasaksa aşk bana vur zincirleri kalbime

Ne sevgi kalsın
Ne ömür yetsin
Seni sevmeye

Çare olsaydı garip gönlüm ağlamazdım
Zamansız geçen saatler uğruna
Gönlümde açılan yaralar fazla derin iken
Yollara düşüyorum hiç yorulmadan
Her baktığım yere ismini yazıyorum
Yanık duran ateşinle
Yüreğime saplanan hançerler çıkmıyor
Kim tedavi eder bilmiyorum sen mi?Yoksa bir başkası mı?
Haykırsam seni benden alan kadere
Geri verir mi? isyan edemiyorum
Yansa da gönlüm seni umuyorum düşlerimde
Yasaksa aşk bana vur zincirleri kalbime

Ne sevgi kalsın
Ne ömür yetsin
Seni sevmeye

Kismetse kalbimin sahibi olman
Hiç bitmesin istiyorum ömür boyu
Görmediğim güzel olan ne varsa
Ağzından dökülen sözleri bile özlüyorum
Yıllardır bekleyip hasretini çektim
Her gece mi? Hüzünle geçirdim
Yüreğime saplanan hançerler çıkmıyor
Kim tedavi eder bilmiyorum sen mi?Yoksa bir başkası mı?
Haykırsam seni benden alan kadere
Geri verir mi? isyan edemiyorum

Yansa da gönlüm seni umuyorum düşlerimde
Yasaksa aşk bana vur zincirleri kalbime

Ne sevgi kalsın
Ne ömür yetsin
Seni sevmeye.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751810/omur-yetmiyor.html>

Zarureti Yitik

Uçan Bir Tüy misali emanetler
Yükü ağır
Cezası kesilmeden kıvrılır tenler
Telaş içinde hengâmede can
Yağlı bir duman üflenirse içine
Ve nihayet
Sonsuz bir yolculuğa doğru uzanır kollar...

Ekilen Bahçeler vermez meyve
Zamanın hınzır bakışlarında
Kökeni bozular tohumların
İnsanlar çamur kokar
Kokuşmuş kozmos
Senaristi iblis, Yönetmen insan
Kelepçeli melekler haykırıpta
Kanı emilen kâinat
Çelimsiz bakışlarda

Terazide tartılır kir ve temiz
Duyulur
Ve sonra
Duyulmaz siren sesleri
Yorgun ruhlarda hazan
Mizanda bekleyişler

Avını pençeleyen bir kartal
Düşünceler sinsice
Bırakmaz melanet
Ki ezik tüm simalar
Yoksa bulaş-kan mı?
Kördür nefsi arzular
Bedelsizdir.
Hükümsüzdür.
Biraz deli Biraz densiz
Arasat ki o kadar betimsiz

Samim ölü dualarda
Yıldırımları nifak
Fitne ve Fesat
Bölük Bölük kabileler
Sırata seferdeler

Boğazım tika basa kılçık
Kefenler de sarılı ölüler
Soğuk
Kabir bir yılan çukuru
Etlar kurtların istilasında
Rahimlerden düşen ceninler gibi
Bir Bir dökülür toprağından
Dirilirler çırılçıplak

Şimdi
Yolculuk sırata doğru

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/759440/zarureti-yitik.html>

Sehven Giz

Dikenli güller batardı göğsüme
Kopan fırtınada puslu dağlarım
Yıllarını yitiren aylar
Aynı kısır döngüde yörüngesinde güneş
Isıtacak bir kucak
Lavinya
Korlar yağıyor gökyüzünden !

Dili yok
Konuşmaya yüzü olmayan kağıtların
Dikiş tutmaz bu firak
Duvarda asılı kaldı gülüşlerin

Maskesi düşene dek zamanın
Açığa vurmadığım gizlerimi
Dökeceğim damla damla bu gece
Dinle sevgilim

Geçmiş ve gelecek bir perdelik müebbet
Sararmış sayfalar
Gecenin pejmürde sesi
Sinem, kuytu bir izbe şimdi

Sevgili
İncitmeden o seviyi
Bir gelinciği sever gibi
İşte öyle sevdim seni

Öğrendim;
Kays gibi aşkın sırrına yürek basmayı
Öğrendim
Kızgın yağmurun altında ıslanmayı
Damla damla dökülmeyi
Öğrendim

Her damlada dökülen benim
Sırsın içimde sevgilim
Asırsın

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771804/sehven-giz.html>

Garip

Ruhumun çektiği acıları dile getirsem
Sayamazsın yüze düşen damlaları
Zehir kaplayan yüreğimin sancısıyla
Zorlu yokuşlarda anladım takılmayı
Büyük bir hüznün aldatıcı gülüşünde
Ağaran günün yalnız bekçisi olurdum.
İçimde kaynayan kızgın ateşin sıcaklığında
Silinmeyen anılarla gönlümü avuturdum.

Hayalim
Aşılması zor
Yıpranması kolay
Bir Aşkın peşinden koşarak
Sevmeyi düşlerim.

Sert esen rüzgârın
Yıpratıcı hainliğin 'de
Yorgun düşlerim ölümü beklerken
Bölünüp parçalara ayrılan sevdam
Omzuma yüklediği ağırlıkla
Duygularımı yordu.
Sitem etsem 'de aşklar hep üzer oldu.
Kılıç kadar keskin bir yaram varken,
Hiç acımadan bir tekmede sevdiğim vurdu.
Yazgısı zor bir aşkı
Bilinmedik açmazlara soktu.

Arzum
Aşılması zor
Yıpranması kolay
Bir aşkın peşinden koşarak
Sevmeyi dilerdim.

Anahtarı kayıp kilitli bir yüreğin
Gönlünü açmak zor bir umuttur.
Karşılıksız sevmek ne kadar acıysa;
Gözyaşlarıyla yıkanmış kalbimde,
Düşlerime giren kâbusların etkisiyle,
Derin acılar içinde kalır.

Ta ki
Korkulacak kadar aksiyonlu bu rüyadan,
Uyanana kadar.

Umudum
Aşılması zor yıpranması kolay
Bir aşkın peşinden koşarak
Vuslata ermekti.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779302/garip.html>

Seranat

Isındı güneş gökyüzünde yeterince
Aydınlık senin olduğun sokaklar
Ay ışığı kaşın gözün hürmetine aydınlık
Gözlerin sevgilim, gözlerindir nurum, huzurum
Senden gayrisi kör noktadır sevgilim

Parlasın mütevazi yıldızlar güzelliğine eş
Mor sümbülüm, güneşim, ışığım
Sensiz hazandır, ayazdır canevim sevgilim

Tenin bir bebek kokusu
Ateşin ibrişimler içimde
Hasretin dayanılmaz bir yangın
Yanmak dayanmak aşk bu işte !

Yolunu kaybetmiş bir sefirim yollarında
Divane bir gezgin, sefilim yokluğunda
Avare, biçare, seyyahım diyarlarda
Yokluğunun saatlerini sayıyorum
Ha geldi ha gelecek ümidiyle
Bir çocuk ısrarı gibi
Dilimde tutturmuşum yadını sevgilim

Simsiyah saçlarının yeli esiyor burnumda
Kulaklarımda senin sesin
Ah bu çınlamalar bitmiyor hiç
Bir türkü gibi, bir şiir gibi
Her nakaratı adın sevgilim

Gel sevgilim, gel
Tut elimden
Papatyam, begonvilim, karanfilim
Uçalım kanatlanıp en uzaklara
Gel sevgilim
Gel

Mevsimler değişir
Hasret yağmurları ıslatır gözlerimi
Bata çıka sensiz topraklara
Çamur deryasında batırım yokluğunda
Sen yoksan, soluk alamam
Can çekişir umutlar
Küllerim savrulur
Yok olurum

Gel sevgilim
Külüne, her şeyine muhtacım
Gel sevgilim

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781579/seranat.html>

Bir düğüm, Bir düğün

At üstünden giysilerini hazan
Diyarı hüzün
Hayaller dumanlı
Girme kanıma gece vakti
Karanlığında boğulursun

Dallarında ne bir yaprak, ne bir yemiş
Ümitsizlik içinde nekes bir umut
Sevilmek istersin, sevmek istersin kana kana
Sevemezsin

Düşlerin kolları sarp, sarpa karışık
Bir kıpırtı, bir ümit
Darbelerde asılı kaldı çocuk ruhum

Uyuyan güneşim uyanmadı mı daha
Sevinçler ötelendi mi yine
Tebessümler dökülecekti oysa yağmur olup hazanıma
Güneş uyandığında bitecekti yangınımız
Aydınlanacaktı karanlık zindanlar
Parmaklıklar ardı
Ve tüm yıldızlar parlayacaktı

Soluksuz kalacağım yine
Labirentin içinde bir çıkış yolu arayacağım
Yeni bir hayata çıkmalı yollar
Yelkenler fora olmalı

Ey hayat göreceksin sen de sonunu
Göründüğü gibi değil aslında hiçbir şey
Gaddar, hain, fesat ruhun çökecek en nihayet
Yeniden inşa edilecek dünya
Göreceksin sonunu

Geçmiş geçmişte kalıyor
Ki sen de göreceksin yaşadıkça
Yırtıp atacaksın eskimiş sayfaları
Yapraklara işlediğin maziyi
Ve daha çok sarılacaksın hayatın ipine
Sarıldıkça ip dolanacak boynuna

Bir düğüm, bir düğün
Hepsi senin kararın
Anlayacaksın yaşadıkça

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795959/bir-dugum-bir-dugun.html>

Sağır Hisler

Naif edanla ısıt yüreğimi
Ömrümün tek sahibi ol
Zorlu yokuşlardan kurtar duygularımı
Hislerime tercüman ol

Derman yoktur canda
Düşkündür aşksız kalmaya
Boğulup kapanırsam girdaplara
Bil ki yalnızlıklar dost olur bağrıma

Aynaya bakmak istesem kırık ve sefil
Söylesene hangi daldan koparacağım gölgeni
Ve hangi sevgiden tadacağım sevmeyi
Hayal ezikliği içerisinde soluksuz kalırken
Ağlamayı dost edineceğim
Buruk bakışlı anılarda
Hüznü seveceğim

Sevdan dizilirken boğazıma
Deli bir rüzgâr eser yine
Aklım işitmez ismini
Anmak istemez kalbim sevgini

Sönmüş hayaller peşinde koşmuyorum artık
Düşlediklerimi siliyorum defterden
Eski raflara kaldırıyorum seni
Sevgime yalan katmamak için

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800711/sagir-hisler.html>

Yaşarım

Mahpus geçen her gününe ağlarım
Sitem dolu yüreği mi dağlarım
Viraneye döndü gönül bağlarım
Gamla geçen acı günler yaşarım

Munzur dağlarında gönül eriyim
Bir deri bir kemik kaldım eririm
Ben doğuştan sanki bahtsız biriyim
Gamla geçen acı günler yaşarım

Felek kaderi mi öylemi yazdı
Gönül deryasında yaralar azdı
Hasret dedikleri mezarım kazdı
Gamla geçen acı günler yaşarım

Unuttum baharı kışlar yaşarım
Dönerse kaderim zaten şaşarım
Sensiz Bu Yolu ben nasıl aşarım
Gamla geçen acı günler yaşarım

Kerem gibi yaktın bedeni,teni
Gezdiriyor diyar diyar aşk beni
Sanma ki Unuttu yar taha seni
Gamla geçen acı günler Yaşarım

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/806783/yasarim.html>

Aysar

Kirli avuçlarda tükendi aşkın masumiyeti
Arsız lekeli duygularım
Düşlerken geçmişi gelecekte
Depreşir hüzünlü anılarım
Donuk bakan gözlerim düşer boşluklara
Gölgeni kalbimde yitirdim

Feryat etti parlak yıldızlar
Söndü ışıltılı güzellik
Ucu keskin yalnızlığın
Kanıyorken bir yanım
Saatler yarım,ben ahuzarım

Sensizlik sevgilim
Avuntum duvardaki suretin
Hasretin nevbahar
Bekleyişler umutsuz
Kamçılanır dururum

Kırıldı sabır anahtarı kalbim
Söz geçmiyor sineme
Durmaz dünya asla
İçimdeki sır susmuyor her gece
Gururum peşinde cariyen, kölen
Bitecek mi bu yangın
Bu sır
Bitmezse de benimle ölür
Ki her ölüm
Yeniden doğmaktır sevgilim

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819852/ayasar.html>

Uhrevi

Yaşatılmaları yaşarsın yaşatıldığın kadar hayatta
Elleri dikenli tellerde kanarken zamanın
Ömrü saniyelik bir nefesin soluğunda
Gelişler gidişleri uğurlar

Rengi sürekli değişir nefsin
Günler geçer
Dün yarında yarın dünde yok olunca
Doğmadan ölen düşencesiz varoluşlarla
Yalanı sessizleştiren diller doğru konuşmazken
Düşünüyorken bulmamak
Düşünebilenleri istemli dualarda

Yönü kayıp adımların ters adımlarıydı düşmek
Bilerek işlenilen suç izleyen!
Bilenin varlığı korkularımız
Yeltenirken cesaretsizliğe
Sevmek bilenindir.
Sevilmeyi istemek bilebilenindir.

Görmeden görür gibi sevmek
İnancımızın gerektirdiği inanıştır.
İnancını inançsızlıkta yıkamayanlar için
Teslimiyeti zayıf samimiyetler samimiyetsizdir
Gözükeni gören katında

Vakitsizliğe yakalanıp
Yorulan ayaklar yürümeyebilir
Beklemekse çok yorar
Bu yüzden
Hadi ayağa kalk
Doğru çizilen yollardan yürü

Aşıktır
Yârini seven
Samimi kalp ile
Unutma

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834911/uhrevi.html>

Hoş Geldin

Denize yelken açmış bir gemi gibi
Sularında kimi zaman coşkun
Kimi zaman sütliman
Sularındaydım;
Dalga, Dalga Köpük, Köpük sularında
Serin imbatlar gibiydi gözlerin
Ve gözlerin gözlerimde rüyam

Hislerimin dili mühürlü
Utangaç bir eda duygularım
Yüreğimin içindeki
Buzları eritir sıcaklığın
Gönül!
Kafesimdeki
sırlarımı

Nefesi bozuk yalnızlığın
Hüzün kokmuyor bir yanım
Kömür karası değil tutulduğum
Bakışları! Baygınlaşan bakışlarımla
Vurgunum bir kere
Vurulduğum işte
görmemine

Hasretin şehrimde tüter
Geçmez vakitler
Nabızı atar gülüşümün

Kışları yaza döndüren
Varlığının tiryakisi!

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900168/hos-geldin.html>

Affet

Selamsız bir vedaydı
Vedasız bir ayrılıktı
Nedensiz hoşçakal deyişlerin

Göçmen kuşlar edası bir tavır
Sonrası uçan sözlerin müptezel
Yarını yok, sürgüsüz alınlr
Belgeli zaten göç eden eylemlerinden
Ebediyete defnedilmiş artık soluksuz nefeslerim
Bundan böyle toprak yığındır tenim

Bahaneler ölümü çağırmada sanki
Sanki kurtuluşu arayıştan uzak bir gidiş
Pişmanlıklar bulur mu seni bilmem
Gülüşün hâlâ gözlerimde
Nefessiz bırakırken firakın
Günaha susuyorum
Susuyorum tövbelere
Susuyorum

Siğinağı korkusuz ellerim dualarında
Rıhtımda martılar yoldaşım
Anlamsızlığa çıkıyor nihayetim
Günahımın mührü cennetin bunu böyle bil

Simalarda aramam resmini
İradem yitik senden sonra
Düşlerim çürük, bataklık,
Merhem olmaz lokman hekim
Hakim muktedir sadece
Varlığımı bir o bilir
Bir de ben

Selası çoktan okundu bu aşkın
Yâ Rab
Nurun ile ıslah et emanetimi
Özür diliyorum
Affet!

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943717/affet.html>

Aşk Seansları

Gündüz ve gecenin suretiyle
Zaman saatlerle vedalaştığında
Masamın başında kahvemi yudumluyorum
Önümde beyaz bir kâğıt , tutunmuş elime kalemim
Aşk'a dair karalıyorum

Gözlerin geliyor ilk aklıma , renginin mehtabı
Gözlerime mihlanan bakışların büyüleyici rüyalarda
Anlatmakla bitiremediğim
Şiir oluyor düşüncemde uykusuzum

Sabahı unutacak bir hal anlatı mı, destan mı
Tutuldum görkemine , yanıma gelmişcesine
Gölgenin yansımasına bakıp
Anlattığım düşüydün gecemin
Tüm yalnızlığına gebe olan yaşlarım hatırımda kaldığınca
Anlatırdım senden yana büyülendiklerim

Hayata nefessiz bakmaktı sensizlik
Bir anın yokluğuymtu mutsuzluğum
Gülüm, yaşamımın resmi
Aynaya bakıp kendimle yüzleştığım
Esen rüzgâr sesi gibi seslenir kalbim kalbinin sessizliğine
Hatırımdaki tek şey sendin.

Resmin yansıması pencerenin buğulu camlarına
Bir iz düşer belki belki gelirsin gittiğin gibi
Yanıma bıraktığın düşün gerçeğe dönüşür
Tutmak istediğim ellerin nihayet bulur avuçlarımda
Kim bilir bakarsın ömrüme tekrar adanır
Kokuna vurgun o teninde kaybolurum yine

Duam, vazgeçilmez dileğim
Özlemle kavuşmayı beklediğim
Sümbülüm, narçiçeğim.
Özlemle vuslatını beklediğim
Narçiçeğim , Sevgilim

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954284/ask-seanslari.html>

Söyler Gönül

Aşk-ı haya bilmek güzel,
Her namazı kılmak güzel,
Günahları silmek güzel,
Söyler gönül: aşk, aşk diye.

Bir mescitte kalır akıl,
Allah aşkı kalpte gizil,
Susmaz kalem, durmaz ki dil,
Söyler gönül: aşk, aşk diye.

Kalp vuslata hayran bakar,
Göze dolan yaşlar akar,
Hakk gönüle aşkı yakar,
Söyler gönül: aşk, aşk diye.

Sevdalanan can Hakk'a yâr,
Aşk çölüne değdi nazar,
Ömür yolda, hâlîm bîzâr,
Söyler gönül: aşk, aşk diye.

Her dem Hakk'ta olanı an,
Nefse fırsat verme, sen yan,
Yüzde nurun, gözlerde kan,
Söyler gönül: aşk, aşk diye.

Hakk'a bakan gözler sürgün,
Hata eden cana küskün,
Gül gören göz sana düşkün,
Söyler gönül: aşk, aşk diye.

Taha der: Aşk kalpte seda,
Hakk yoluna bu can feda,
Vuslata sür bizi Hûda,
Söyler gönül: aşk, aşk diye.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025820/soyler-gonul.html>

Çürük Düşlerde Saklı Aşk

Yüreğimin çürük düşüne şifa kıl kalbimi,
Güneşini armağan et üşüyen yalnızlığıma.

Köşelerde saklanıp başımı eline koyuşlarımda,
Başımı annem gibi okşa.
Yüzüme bakıp gözlerinle, gülüşünle,
Yanağındaki gamzenle mutluluğu ol ömrümün.

Ötüşen kuşların seslerine benzesin
Yanağımdaki sessizlik.
Huzurum, gönlümün entarisi, sevginle güzelleşen;
Gökyüzünün beyaz bulutlarına emanet et sevgimi.

Yağmurun ağlayan damlalarıyla ıslanalım beraber ya da
Islanmamak için bir şemsiyenin altına sığınalım.
Gözlerime bak sadece ve sadece, ellerin ellerimde ısınsın,
Üşüyen tenin tenime sarmalansın.

Rüzgârı essin aşkın; duyguların imtiyazıyla sürünelim.
Delilikse aşk, tek rengisin bu resmin.
Düşüncemde tükenmeyen arzusun,
Aklımın unutulmayan noktası, tutuklu yanı, hayalimin masalı,
Bitmeyen anlatı mısın?

Kokladığım toprağın hisliliğine benziyor kokun.
İçime çektikçe nefes alıyorum, canıma can veriyorsun,
Dayanağım, ceylan bakışım...

Şimdi gel, yine gel.
Deli bir sevdaya yelken açalım.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040533/curuk-duslerde-sakli-ask.html>

Düş Kümesi

Gökyüzünden yıldızlar düşüyor
Düşler kördüğüm ip misali
Hayallere tutsak hislerim
Gerçekler mecazlarla savaşmada

Yıldızlı sözler, dilsiz bir yürek şimdi
İçimdeki aşkın resmine çizdiğim çizgiler gibi
Susarım, susuz kalmış yüreğim
Dilim susar, yüreğim susar
Kozasından yırtılan ipek böceği gibi

Kızgınlık kaldı, özlemlerim mezar
Günahsız ayrılıklar gördüm
Üşüyen zaman mı yoksa ben miyim
Gözlerim yağmur tanesi
Duygular; kar, boran, fırtına

Hâlbuki
Gözlerindeki ölümü diriltecektim
Selama duracaktı seninle beraber tüm çiçekler
Gönlümde açacaktı kırmızılı morlu
Ben yeşiline vurulacaktım
Yeşiline vurulacaktım gözlerinin

Şimdi dinle
Kalbine bıraktığım aşk sağanağını dinle
İslandığım kalbimi hisset
Umudun sırtına yük " bu yük "
Kopan fırtınada yitik sevgimiz

Oysa inanmıştım baharına, yazına
Kış yaşattın taptaze dalıma,yaprağıma
Kırıldı dalım, düştü yaprak
Üşüdüm

Taha Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1047681/dus-kumesi.html>

Endamın Esiri

Hislerimin doruğunda doğan bir güneştin sen,
Yanardın düşlerimin loş kıvrımlarında.
Gününden arta kalan ışıkları toplardım gizlice,
Usulca süzülürdün hayalimin alın çizgilerine.

Susma... konuş.
Bırak kelimelerin değsin dilimin kıyılarına.
Çünkü benim sessizliğim nöbet tutar gece boyu.
Sensizlikte düşen bir inci tanesiydim.
Seninle ise
Eşkâlin, gözlerimin buğulu aynalarında bir mavi sızı.

Yüzün... ağır bir ölüm kalp atışı gibi dokunur içime,
Melek kokulu sevdiğim.
Cinnetime bile tebessüm eden o nefesin,
Gül kırmızısı bir zarafet;

Benim saadetim.
Mevsimler bile değiştirir rengini yanından geçince.
Sığırırım teninin ılık limanlarına,
Ümide gebe bekleyişler gibi.
Dalından kopmuş bir yaprak misali,
Öpücüklerinin gölgesi düşer yalnızlığımın üstüne.

Endamının büyüünde sessizce mahkûmum,
Sana usulca hapsolmuşum.
Yüzüme tomurcuklar serp ki
Kırık sancılar uğramasın yüreğimin kıyılarına.

Yalnızlığın çıplak lügatinde donmasın zaman,
Susmasın gramofon,
Çalsın eski şarkılar;
Her biri ruhumun müebbetini anlatsın.

İçimde artık bir ömürlük yangınsın,
Sönmeyen,
Eksilmeyen,
Silinmeyen.
Seninle başlayan her cümlede
Kendimi yeniden kuruyorum,
Aşkın en yalın, en derin hâliyle.
Ve sana hep
Koşuyorum...

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088940/endamin-esiri.html>

Dağ Sandım

Soğuklar üşüten yürek bahtın
Kalbimi okşamaz ısıtmaz tahtın
Yaraları kabuk bağlayan ahtın
Sığındığım dağ sandım değilmişsin

Boşa yalvarışlar zillerini çaldı
Özlemin hayali vuslata kaldı
Herkes sevdiğini yanına aldı
Sığındığım dağ sandım değilmişsin

Alnıma yazılan karaya bakan
Dertli çaldıran sazımı da yakan
Bilemem güneşi bağrıma akan
Sığındığım dağ sandım değilmişsin

Yüzümün gülüşüne çiçek saçan
Bülbülüm şu âşık halimden kaçan
Güzel kokulum yaran tende açan
Sığındığım dağ sandım değilmişsin

Ela gözlüm gözlerin hasreti yandı
Sevdam sözlerine nasıl da kandı
Taha garibin seviyorsun sandı
Sığındığım dağ sandım değilmişsin

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100556/dag-sandim.html>

Aşkı Saadet

Ağacın çürük dalına benziyorsun
Dokunsam kırılacaksın
O yüzden dilim sessizliğe mahkûm

Kış üşürdü senin için
Toprak susardı hasretinden
Çatlayan topraklara akan yağmur gibi gülüşün
Gülüşünden aşk yelkenleri açardı sevgi denizinde
Biz sana vurulurduk

Yüreğim bir sandal
Sandal yüreğim akarken vuslatın nehirlerinde
Kollarımız savrulmalı sağa sola
Devrilmeyen sevdalar gibi
Düşe bırakılan hayallerim gibi

Göz göze geldiğimiz o an
Yüreğimde gölgeli yalnızlıklar öldü
Kesişen gözlerimizde
Uçtuk başımızda dönen yıldızlarla

Yere düşen kitabın mazeretiydik
Ellerimiz kenetlendi birbirine
Tasadüflere kalan çarpışmalar
Süslemiş günümüzü
Sevdaya boyalı hislerin renklerimizdik

Küf kokan gecemin uykusuzluğu
Şiirlerimin ilhamı
Yazdıkça anımsanacaksın
Aya bakan gülen yüzün
Mutluluğum anlayacaksın

Kömür karası duvarlarda asılı kalsa şimdi resmin
Yine de vurgun gönlüm

Aşk bu sevgilim;
Aşk, toprağa ruhsuz girmektir.
Ruhsuz

Taha Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106361/aski-saadet.html>

Müptela

Güne uyanan bulanık sisler
Hava kördüğüm, gözler kör
Ağlamaklı hüzünlü bulutlar
Lerzan kış, titriyor umutlar
Kahkahalara eşlik eden pejmürde damlalar

Raks ediyor mavi gökyüzü
Kara bulutlar ağlıyor.
Çaresiz şehirler
Çamurlara eşlik eden çocuklar
Her tarafım sel tufanı
Sarmış etrafımı, dört bir yanı

Tabiatına aykırı olamaz yaratılış
Neden sonuç üzerine kurulu bilirim
Soluyoruz çarpık hayatları
Anlamına varmadan kısık sesleri duyar mıyız sanmam
Nurdan aydınlıklar belirir
Unutma yıldızlar da ölür.
Düşer yıldızlar, düşer, ölürüz gülüm

İçimizi ısıtır mı sıcak bir çay
Bahçelerin yeşeren tohumlarında bin bir çiçek filizlenir mi
Neşe yüzlere ayna
Sevenlerin kavuşmasına vesile.

Kuşlar, Böcekler, martılar tüm canlılar
Baharın sevgisini içiyorlar.
Dünya, birbirinden kopamayan aşıkların
Bağlılığını anımsatıyor
Birini diğerinden ayıramam ki,
Ben de ayırlamam ben de kopamam saki

Aslında duygularımın zerresi sana müptela
Anla...

Taha Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1133269/muhtela.html>

Açelya

Kurşunların yaraladığı kuşun kırık kanadısın dizelerimde
Sırata ulaşamayan günahların korkusu vuslatın
Gece uykusuzluğa efkar salmış dertsin aklıma
Dumanlı havadaki sisin buğusu gözüm
Çöllere düşen mecnunun yangınıym sayende
Suyun akışı, Dehlizlerin kuyusu yârim

Perdelerini örttüğünde günün ışığı
Siyahları soluyacak özlemine tutkun ahvalim
Kırık bir vazo gibi dağılacaksın ümitlerimde
Meteliksiz sevgiler avuçlayacak duyguma düşen
Düştüğün de yalancı mumlar yakacak yüreğe
Hıçkırıklara boğulacak duygum
Boğulacağım ansızın

Dermanı tükenen gözlerde
Yansımalarının ölümüne ramak kalmış gölgeni göreceğim
Bir an belirip bir an gölgesiz kalacak dirhemiyle
Doyamadım hâlâ yüzünün gelinciğine
Kokusundan hiç bıkmadım, bıkmam da
Zamanın gezegeni olsa yanımda olsan
Solmasam

Dilinin sözlerinde hüznü melodiler çalıyor.
Ayrılık masalları işitmesin kulaklarım
Yanın kör çehresinde ağlar göz damlaları
Uzattığın mendile kucak açmıyor aşk
Sevdamın sokağı, Berduş dolaşıyorum
Dolanıyorum düğümlerinde
Ölüyorum duyuyor musun?

Acılarına savrulduğum aşkının meskeninde
Ağrılar içerisinde yürek kâbuslarım
Huzur kapılarına düşemedim
Doyamadım karanfil kokuna
Yanımda durunca ıssızlaştı saatim
İkimiz kaldık

Ah! Açelya
Yusuf'un duası gibi sevgin

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1139498/acelya.html>

Gözyaşımı Sil

Gülmesen yüzümden güller gider gör,
Acılar dinmez, perişan eden kör.
Hayırsız sevdiğim, sevindir nankör,
Gözyaşlarımı sil, ağlatma bari.

Sevgi ışık verirse, aşkta hesap,
Gönül fermansız, özlemin bir kitap.
Yâr tokadını yedim, hâlîm musap,
Gözyaşlarımı sil, ağlatma bari.

Sevda yüreğimin niyetli yarası,
Ağrılar artar, derindir karası.
Gel de güldür yüzüm, sevgi arası,
Gözyaşlarımı sil, ağlatma bari.

Bahar açan goncayı kalbe takmak,
Gül dikensiz bitmez, yaşları yakmak.
Şiirin nefesine duygumla bakmak,
Gözyaşlarımı sil, ağlatma bari.

Köle denizlerin sarmadan önce,
Eski anılarda düşerse gece,
Taha, aklının köşesinde hece:
Gözyaşlarımı sil, ağlatma bari.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1156421/gozyasimi-sil.html>

Bağışla

Lütfu şükürlü dualar Allah'ım özler
Seheri nurlu yüzlerin alnı közler
Kötü dillere iyilik özlü sözler
Kulluğun sahibi cenneti bağışla

Musibetler başımda halim yaralar
Külleri kefen amellerim karalar
Nefis çölde susuz ateşler aralar
Kulluğun sahibi cenneti bağışla

Alnım secdeye huysuz iblis başım
Aklımda paslı düşüncelerim taşım
Sevabın cennetleri ihtiyar yaşım
Kulluğun sahibi cenneti bağışla

Mümin biteceği bitmeyen sanmaz
Toprağa ölen nimet uğruna yanmaz
Sonsuz hayatı anar sonluyu anmaz
Kulluğun sahibi cenneti bağışla

Kelâmının düşündüren sözleri var
Güzellikten ders alanın yanına kâr
Taha pişman yalvarır şefkatinle sar.
Kulluğun sahibi cenneti bağışla

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166038/bagisla.html>

Seyyah Aşk

Yalnızlığa yol aldım
Ellerim başımın üstünde ağladım
Gözlerime iliştirdim parmaklarımı
Sildim yağmurunu
Unutmaya çalıştım yokluğunu
Sessizliğe büründüm

Masanın üstünde saksıda çiçeğim
Düşüncemin pınarında yüzüyor
Solmayan yaprakları , duyguma bıraktığın serzeniş
Kâğıtlara sarılıp gözyaşı akıtmalıyım
Kalemim mürekkebi değinmeli
İsyanıma, duyguma, yangınım

Saatler ırmağın akan suları
Sessiz bekleyişlerime resmini kazıdım
Sokağın karanlığı odamda
Yankısında efkârlıyım

Havanın sisli buğusunda, dumanında
Öldürdüm yüzünü
Tenin kokusunu içime çekercesine
İçtim özlemimi biraz olsa da unutmak adına
Hissetmek uğruna

Zihnimde anıların yansıması
Tanıştığımız ilk gün utancın sesi
Müsrif bakışlar, gözler tenezzül etti aşka
Naif gülüşler, Nezâretti kalbin nefesinde
Biliyorduk tutuşacağımızı

Aklımdasın, fikrimdesin, helalimsin
Kaderin çizgisinde hediyeysin
"Sevdiğim kadın"

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243099/seyyah-ask.html>

Güz Yangınım

Vedası esaret yüzünün
Anısında fısıldadım gölgeni
Düşün nefesiydi tenin
Kokusunu gözlerime yazardım

Gece, uykusuz sabahlardım
Üşüyen ruhumun ayazında
İssiz duygular kar tutardı
Kalem, elini uzatmazdı kalbimden

Kirli güvenin yankısıydı sözlerin
Limana ulaşmadan batan gemiydim
Dilimde kirlenen nağmelerdi âhı
Kıyısına yanaşamadım

Masaldı yıldızlar, anlatırdım gökyüzüm
Işığı sarmazdı hüznümü
Güneşi, har duygularıma

Ecelim, teninde canımı teslim edendi
Doğduğu gibi ölürdü
Sevda bahçelerimde

Hevesi çamurlara bulaşır niyetlerin
Aldandığım güvenler müstehzi
Rotasını şaşırın yüzlerde
Kötülüğün tınısında tanıştım aşkla
Yandım, yanıldım

Düğümler sürgün vuslata
Sığıntı sabırlara, avuntulara
Sedasız dualarımda
Hissiz kaldı rüyalarım

Yalnızlaştım
Gözlerimde güz yangınım

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1276013/guz-yanginim.html>

Tozlu Hatıralar

Ellerin, güneşsiz kışlarda
Kar gibi soğudu ellerim.
Yarası acı, ayrılığı vakitsiz.
Yakındı hüzün bestesi.

Eskinin izi, yürek tılsımım,
Siyah lekeler kalbin köşesinde.
Uçurum nefesini anlatırdı,
Yağmur damlası
Ağlattı...

Özlemler öldü.
Son kez öptüm rüyamdaki gölgeni.
Suretine dokunuşum;
Güzelliğın, gülüşün, gamzen kaldı
Yüzümde... Vedaydın.

Sisli pusulara yakalandı duygular.
Sustum gizinde, nefessiz.
Güneşi ihanet sevgimize,
Susmayı öğretti boğulan nefesler.
Kırgın, mahcup...

Yalnız odalarımnda gözyaşım,
Düşlediğim hayaller bilmece.
Hislerimde yangın aşklar...

Şimdi,
Tozlu hatıralarda
Sevdamız
Kalsın.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312325/tozlu-hatiralar.html>

Eksik Bir Nefes

Yalnızım...

Suretin, duvarlarda unutulmuş bir akşam gibi
yavaş yavaş çekiliyor benden.

Zaman ölü;

gölgem, sensizliğin kucağında üşüyor.

Anılar...

Vedanın buğusuna abanmış sarhoş kuşlar,
hepsi sürgüne gönderilmiş bir hayalin
kırık kanadı.

Hava keskin:

hüzün sokakları üşütüyor içimden.

Camlar sırtını dönmüş sessizliğe,

umuda dair ne varsa

zamanın avuçlarında eriyor.

Dalıp gidiyorum denizlere

kalbim, bir nefes eksik;

soluksuz aşklar ülkesinde

kendi kendine çarpıyor.

Şiirimin ışığı soluyor ağır ağır,

hürmetsiz duyguların kıyısında.

Sözler, mahzenlere kilitli çocuklar gibi

karanlığa küsmüş.

Gökyüzü bile daralmış;

mehtap usulca çekilmiş,

yıldızın parıltısı artık yüzüne değil

tenimdeki eski bir sızıya dokunuyor.

Ve ben...

ben kendimi kaybettim yüzümün en kuytu yerinde.

Kalemimin ucunda eski bir rüzgâr,

bir zamanlar masal olan sevgimizden

koparıyor sayfaları.

Kışın tam ortasında

mutluluğun içinden ince bir hüzün sızıyor.

Huzurum, isyanın koynunda uyuyakalmış;

küsmüş bir çocuk gibi

kendi gölgesini avutmaya çalışıyor.

Gamzene tutunan düşlerim vardı...

Titredim gecelerde, serçeler gibi.

Ateşin avuçları vardı o karanlıkta,

ben onlara sürtüne sürtüne yandım.

Bir yanın, dikenli bir gülün gövdesi;

öte yanın, taptaze bir acının çıplak nefesi.

Ve ben hâlâ

sancısındayım senin.

Aşkın gözyaşında

dünü kaybettim.

Yarın mı?

Bilinmezliğin ince kıyısında duruyor,

bana bakmadan.

Ve ben hâlâ...

muğlak bir cümlenin içinde saklıyım,

adı sen olan.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319659/eksik-bir-nefes.html>

Çiy Damlası

Peşinden yürüdüğüm gölgenin izlerinde
Nefesim sensiz kaldı.
Düş kırıklığı gülüşler, mutluluk masalları...
Bir kuşun vedasında gördüm sensizliği.
Düştüm, küldüm; yüreğimde depremler yıkıldı.
Harabelerin arasında öldüm.

Yaprakları kuruyan ağaçtı hislerim,
Ardımda bıraktım aşk mevsimini.
Üşüdüm ayazında, ısınmadım yağmurunda.
Rüzgârı esti gölgenin özleminde.
Doğmadı güneşim; aynasız gözlerim
Vedanın ardında kaldı.

Sildim desem geçmiş, inanmazdı aşk.
Acısının yarasını dağlar ama ağrısını unutmazdı.
Gülen yüzler gibi umut doluydu.
Düşlerine süslü anılar sığdırır ve mutlu hatırlardı.
Gülünce hayat ışığımdı.
Yokluğuna inat, güzel gözlerinde uzak
Tek başıma yaşatırım sevdamı.
Bedbaht düşerim, divaneyim...
Kır çiçeğim.

Anılarda saklı sırlarım, mühürlü aklım.
Susmaz yaralar, kanar gözyaşında resimler.
Yüzünü düşlerim; ömrümden baharlar gider.
Ceylan gözlerinde bulamazken gözlerimi
Gülemem, narinim. Düşemem kollarına.
Isınmam, üşürüm denizinde;
Islanırım suyunda.

Kar beyazı sevdaların peşinde koştum.
Siyahı olmayan bulutlarını saydım gökyüzünde.
Kirlenmeyen tenlerin masumluğuydun.
Saçlarını okşamadan, tenine dokunmadan
Düşlerini sevdim.

Zarafetim,
Çiy damlası.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347259/ciy-damlasi.html>

Güzelim Ramazan

Abdestini alırsan, secde sana bakar,
Dinin direği namaz, günahların akar.
Nefse zincir vurmazsan, ateşlerde yakar,
Hoş sefalar getirdin, güzelim Ramazan.

Sahur vaktinde uyan, gafletin gözleri,
Yemekler hazırlansın, doysunlar özleri.
Ezan bekleyen dilde, niyetin sözleri,
Hoş sefalar getirdin, güzelim Ramazan.

Hâlîm yaman, amelîm, özümde günah var.
Zalim nefsimde sızlar, vicdan üşüten kar.
Tesir etmez tövbeler, olmazsa Rabbim yâr,
Hoş sefalar getirdin, güzelim Ramazan.

Dileğin sırlarını duada saklamak,
Sevap nurunda hayır, yüreği aklamak.
Şükreden tevekkülün, sevdanı paklamak,
Hoş sefalar getirdin, güzelim Ramazan.

Heves ile yaşama, amelinde günah,
Pişman değilsen yanar, nefislerin gümrah.
Taha iyiliği sev, yüreğinde salah,
Hoş sefalar getirdin, güzelim Ramazan.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362779/guzelim-ramazan.html>

İz Perdesi

Yaşam
Dünden yoksun, yarından habersiz
Yazın ateşini, kışın ayazını getirirdi.
Güneş doğunca ısınır, yağmur, kar yağınca üşürdü canlılar
Faniler diyarında.

Şehirlerin sokaklarında
Gülenler, ağlayanlar, güldürenler, ağlatanlar
Yazılı.
Herkesin bir hikâyesi var nefes durağında.

Aşkî Mecnun olan, Leyla'sını arardı.
Rızık peşinde koşan, ekmeğini kazanırdı.
İlim, irfan sahibi olmak isteyen, okurdu kitapları.
Hayaller sığardı yaşantılara
Hakikat dağında.

Masumluk, çocukların gülen neşesiydi.
İyiler merhamet tohumu ekerdi vicdanlara.
Kötüler kirli nefesli olsa da
İyilik büyürdü, çiçek açtıkça
Yüreğin sevdasında güzel kokardı baharla.

Ruhu ölen bedenin
Ömrüne biçilen nefesti sessizlik.
Sessiz bırakırdı hatıraları.
Gideceğini bilerek yaşardı insan,
Susardı vedalara, acılara.

Ölürdü ecelin akan zamanında,
Suların akmasıydı gözyaşları.
Giderdi sonsuza.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1367234/iz-perdesi.html>

Çiçek Annem

Gözleri güzel kadının endamıydın,
Anne!
Yüzün çiçek kokardı.

Rüyalarımın yüz güldüreni!
Uyanırım tatlı uykumun nöbetinden,
Güneşle sabahımı aydınlatırsın.

Deniz sularında dalgalanan korkularımı,
Kuyuya attığım umutları çekip aldın.
Güldü hüznü dolu yüzüm;
Kâbusum bitti, sen de gördüm beni.
Ben oldum seninle, can oldum "sevince".

Hayatın zindanlarında kırdın mutluluğa vurulan zincirlerimi.
Dizlerine uzattım başımı, hissettim huzur dolu bağrını.
Sardın benliğimi kucak dolusu sevginle;
Ellerine düştü gözümün yağmurları.

Uykusu gelmeyen sabahlarda uykusuzdun.
Ninniler seslenirdi, uykuya dalmam için.
Güzel sesinin melodisini dinlerdim.

Gözlerim sersemleşirdi, dalardım çoktan düşlerin diyarına.
Salladığın beşiğimde molasını verir huzurum,
Yüzünden tebessüm ederdin.

Acısı fazla yaşantıma ışık saçan varlığın.
Düşen ellerimi düştüğü yerden tutarsın.
Öğütler verirsin, güzel masallar anlatırsın.
Derdimin şifası, hislerimin aşkı, çiçeği açan bahçelersin.

Gördüğüm en güzel kadın sensin.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390984/cicek-annem.html>

Ruh Eşim

Yağmur yağarken ıslanan doğaya bak,
çıkan gökkuşağına, renklerin armonisine,
toprağın kokusuna...
Sicim sicim ıslanan
yüreğimin sesidir.

Kelimelerin piyanosunu çalıyor şiirlerim,
aşkın melodilerine dokunuyorum.
Duygum, gözyaşım, huzurum ilhamı oluyor.

Gözlerinden başlıyorum yazmaya satırlara,
gülüşler sarıyor kalemimi;
neşeli bakışlar, gül kokulu gülüşlerin,
naif sesin sesime dokunuyor.

Yaprağı düşmeden topladım yüreğin rüzgârını.
Tahammül ediyor güneşim,
yıldızlar konuşuyor bizden,
ay bakıyor yüzümüze,
birlikte güzel günlere...

Dudaklarıma sus işareti koyamam, dudakların ıslanır.
Ellerinin çiçeğini koparamam, ellerim kokusuz kalır.
Dilim harap olmaz; dile gelir sesimden,
sevginin gücünü hissederim.
Bilincini yitirmez, aşklarda nefeslenirim.

Gururumu yıkar da koşarım kucağına,
çocuksu bakışlarda,
temiz niyetlerin pususunda...
Duyarım tenini, tenime sarılışını.
Âşıkların kapısında yanarız,
bitap düşer, tutuşuruz deminde,
tüm benliğinde.

Koca dağların evine sığınır hayallerimiz.
Korkularımız biter, yakılan aşk ateşinde uyuruz.
Savruluruz inadına,
âşıklar diyarında.

Ömrümün neşesi,
ruh eşim,
canımın içisin.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410223/ruh-esim.html>

Ay Rengi

Yüzünün yarısını gökyüzünde gösteren ay
Gece uykusunda aydınlattı ışığı.
Yıldızlar kalabalıktı, parlıyordu etrafımda,
Düşüyordu yarınıma.

Yere düşüşüne dileğimi bıraktım,
İstenilen dileklerin elini avuçladım.
Heyecanlıydım, umutluydum,
Huzura hasretti hayatım,
Gülmeyi arzuladım.

Hislerim çocukların neşesinde,
Tatlı dilli sesler duyuyorum.
Masum bakışlar görüyorum,
Saf niyetimde kalsınlar, ağlamasınlar,
Gülmeye hasret kalmasınlar,
Sonu güzel olan masallar...

İyilik meleklerim sesleniyor.
Adımı attığım her sokak naftalin kokusu;
Düşeni kaldırmaya, üzüleni güldürmeye niyetli.
Kıramaz hiçbir kalbi,
Hor görmez hiç kimseyi.

İçimde iyiliğin çınar ağaçları,
Gözlerime çizdim neşeli yüzümü.
Çiçek koktu bahçelerim,
Merhamete kucak açtı sevgilerim.
Sıcacık bir yuvada düşledim kalbimi,
Isıttım içimi.

Koşuyorum cennetin kapılarına doğru,
Sonsuz güzellikleri hissediyorum,
Huzura koşan adımlarımla.

İyiliklerin ödülü vicdanımı süslüyor.
Geçmişe, geleceğe mutluluklarım sığıyor.
Hüzün ateşinde kalmıyorum,
Gülüyorum.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436122/ay-rengi.html>

Sevda

Yaralı duyguma dokunma, sevda
Gelme yüreğimin saatine,
Esme bahtımın yazısında,
Sevme, sarılma ıssız tenime,
Bırak üşüsün yüreğim,
Hastalansın özlemim, sevda.

Seneler çağırmasın varlığını,
Yokluğun alıştırsın yalnızlığıma adını.
Bırak da gözlerin olmadan yaşasın gözlerim,
Sözlerim ağlamasın beyaz sayfalarda,
Kalemim anlatmasın aşkımın hikâyesini,
Unutayım geçmişin izlerini, sevda.

Gitsin aklımdan hayalin,
Kokun, saçlarının kokusu...
Girme artık rüyalarım,
Düşünde düşmekten yorulduum.
Düşme duamın diline,
Yüreğimde taşıdığım sevdan
Umutlar beslemesin.
Şiirim mısralarında söylenmesin, sevda.

Çiçek kokulu güzelliğin kalmasın aklımda,
Yetişir, yıpratmasın artık gönül defterimi.
Boş hayallerle avutmasın yüreğim,
Açılmasın kilitli kapılar.
Yıldızlar konuşmasın,
Ateşin yakmasın, sevda.

Dolaştığımız sokaklar anımsatmasın mutlu hatıraları,
Mutlu gamzende kal sen.
Billur sesin silinsin kulaklarımdan,
Silinsin özlemi tükenen aşkımın.
Bir son bulsun "belki bir gün" deyişlerim,
Vuslat bitsin, sevda.

Gidiyorum Huzur Sokağı'na
Sensiz, âsude...
Ayrılık iklimine sessiz gidiyorum,
Sensiz, ıssız yüreğimle.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1471221/sevda.html>

Esmâ

Esmâ!
Ruhu zehirli bedenlerde,
Düşüncesiz nefislerin tutkusuymuş sevgin.
İnce bir köprünün üstünde, tehlikeli bir hâl;
Büyülediğim gözlerin serapmış.
Artık,
Dilden söylenen bir türkü kadar
Hüzünlü bir
Vedadasın.

Âşık ayrılığa teşvik etmezdi.
Karlı niyetinle sundun önüme ayrılığı;
Vazgeçtiğin varlığımdan
Başkasını gönül diyarına eş yaptın,
Neşesiz mutsuzlukların
Kucağında.

Çıkarırsız fedakârlıklarım ile gelmiştim oysa,
Hevesin kurbanı olmadan sevmiştim.
Haz bulamadığım fani dünyanın yüzünde
Hazzımdın Esmâ!
Şimdi, yıldızların kayışındaki
Düşüşün.

Esmâ!
İsmi dilimden düşürmezdim,
Bir anda silindin
Verdiğim kıymetin közüyle.
Sokağın gürültüsü bile sıkıyor,
Huzurlu değilim sensizlikte.
Senli günleri düşlemek
Harabe bir şehrin tozları maalesef.

Ne rüyamda bir düş,
Ne yüreğimde bir limansın.
Güneşin batışında tekrar
Doğmayansın.

Esmâ!
Baharlar soluyor gönlümde.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517778/esma.html>

Aşkımda ihanet var

Sevgi sarhoşluğuyla aşka adadığım yüreğimi
kıyıya yanaştırmak isterken
nefesine son verilen duygumun
ölüm haberini yazıyor yüreğin...

Zifiri geceyi düşleyen rüyasının
istiharesine düşen hissizlik sûretinde
bulamıyorum inatla cebelleşen nasibimi
bahanelere sığınan yüreği hevesle konuşuyor, sinsilik peşinde...

Kar olur kâğıtlara yazdığım şiirler
ayazı üşütür kelimelerin yazısında
ağaçtan düşen yaprağı savurur sevgime
ağlar Leyla'ya duyulan aşk...
dinmez yağın yağmurun sesi...
ıslanır her zerresi...
ıslanırım sayende...

Gölgesi yanıma kavuşmayan gölgenin
yalnızlığıyla anladım sensizliğin ıssız saatlerini
nefes almakta zorlanan özlemim
avuçlarken sûretini
gözlerime yazdım gözlerini...

Gider mi? Bilmiyorum âşığın sessizliği
Biter mi? İhtiraslar, isyanlar, yanılmalar
Geçer mi? Yürekta yanan acılar...

Bakışı yıkılan duvarlar arasında
kurtulmayı bekleyen yüzüme
hüzün yığını bıraktı yâr
aşkımda ihanet var...

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560721/askimda-ihanet-var.html>

Görüşmeyelim

Şimdi çığlıklar arasında kalmış yüksek bir sesin soluğundayım,
göğün derinlerinde yankılanan,
dalı kırılan bir ağacın düşüşü gibi
düşüyorum.

Rüzgar fısıltısıyla üşüten sırları olan "ben",
toprağın özlem dolu memleket kokusunda
içime çektiğim hayatları
soluyorum.

Hüzün, sevinç "su misali" akıyor gözlerime,
dilimin ucunda eriyen kelimeler,
geçmişin izinde sakladığım hikayeler
gözümün önünde canlanıyor.

Selamlaşıyorum hayatla,
dar sokaklarda yönünü kaybetmiş ruhumun
izini takip ediyorum.
Eşiğinde
kendi çığlıklarına çakıyor şimşekler,
ölüyorum...

Düşlerimi savuruyor kırılğan anılar,
kırmızı "gün" batımı yüreğimde yankılanıyor,
yollarım örtbas, belirsiz, sessiz.
Gözlerimde birikir yağmurlar,
görüyorum...

Ölümlle anlam bulmuş bir hikayede
yıldızsız geceyi yudumluyor veda saatim:
"görüşmeyelim."

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1607285/gorusmeyelim.html>

Aşkın Gölgesinde

Yüreğinde rüzgar sesini duyarım.
Buruşmuş sayfalar arasında fısıldar yüreğime esintisi.
Gözlerimde bir güneş doğar, gözlerinde aydınlanır ışıklar.
Ömrümün anlamını bulurum.

Bakışında martılar uçuşur, aşkın kanatlarına savrulurum.
Senin yanında dolaşır düşlerim.
Ayak izleri kaybolur mutsuzluğumun.

İçinde “seni” saklayan deniz kıyısına yanaşırım.
Yüzünün mevsimini görünce serinler aşkının ateşi.
Saçının teninde, gecemi saran güzel kokunun hissinde
Birer yıldız kayar.

Maviye çalar gökyüzü, “sevgilim.”
Bir okyanus dalgasında vurursun yüreğimi.
Her sözünde çiçekler açar yüreğimde.
Kelimelerin kokusu sarar aşkıma “seni.”
Kaybederim yolumu aşkının uğruna,
Toprağından çıkıp filizlenirim.
Aşkın güzel hali seninle olur.

Tenime dokunur tenin.
Derin kuytulara yankılanır aşk.
Şiirimde aşk şarkısı çalar.
Yüreğin, adımı sana koşturur sözcükleri.
Zaman unuttur dünü, dün yarına kavuşur.
İçimi ısıtan aşkınla vedalar karda kaybolur.

Kışın soğuğu ayrılıp baharın yeşiline umutla sarılırdı.
Nehrin akar, durmazdı, tükenmezdi.
Aşkın damlası bulurdu “ikimizi.”

Bir dalga, bir adım daha atardık aşka.
Yaklaştık mutlu sona.
İşte böyle büyük bir aşkla.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616126/askin-golgesinde.html>

Zemheri

Gözlerinde unuttuğum bir mevsimdim,
Üşüyordum, sen baharı saklarken avuçlarında.
Dudaklarında yarım kalmış bir hikâyeydim;
Her hecesi içime batan, suskun bir ağıt şimdi.

Geceyi emziren yıldızlar sustu,
Ay, seninle birlikte düştü pencereden.
Bir gölgeden ibaret kaldı varlığın
Gökyüzüne sırtını dönen bir leke gibi...

Zaman, küskün bir saat artık:
Akrebi sen, yelkovanı ben.
Birbirine varamayan iki yarım,
Aynı çemberde dönüp duran bir suskunluk.
Kalbim, adını rüzgâra fısıldıyor her gece,
Ve rüzgâr, seni taşıyor bilmediğim limanlara.

Saçlarından bir tel kalsaydı avuçlarımda,
Ömrümü sarardım ip gibi sana uzansın diye.

Bir gülüşün vardı, göğşe asılı kalan...
Yıldırımlar düşüyor yerine.
Ve ben, her çarpışta seni yeniden hatırlıyorum
Göz kapaklarımda ıslak bir dua gibi.

Sesin yankılanıyor içimde,
Bir mabedin duvarlarında.
Bir harabe kalbim artık;
Kuşlar bile konmuyor, çünkü sen yoksun.
Ve şimdi soruyorum
Sensizliğin yorganı altında:
Beni bu kadar üşüten ne?

Eğer aşkın da bir kabri varsa,
Üzerine ben yağarım gece boyunca
Bir ağıt, bir rüzgâr, bir cemre gibi...
Toprağa değil, göğşe gömüyorum seni.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621949/zemheri.html>

Yüreğimdeki Mühür

Babam, o içimde saklı bir güneşti,
Haziran'ın ateşiyle ısıtan ruhumu.
Penceremin buğusunda parlayan bir umuttu,
Her bakışta içime dolan sonsuz huzurdu.
Yıldızlara karışan, sonsuz mavi gökyüzümdü o.
Yaramı saran merhem,
Hayatımın bahar kokulu geleceğiydi...

Koşmayı unutan gençliğime
Kitap arasına saklanmış bilmeceleler fısıldayan oydu.
Elif yeşili gözlerinde varlığının nefesini duyardım.
Çiçek tozuna bulanmış elini öptüğümde,
Hışırtilı yapraklar bile susardı saygıyla.
"Sağalmaz" denilen yaramı iyileştirdi,
Hüzünlerin kararttığı anıları uzaklara sürdü,
Mutluluğu kalbime fısıltıyla bıraktı...

Sesi yankılanır içimde, tarifsiz bir sevgidir bu.
Gülüşünde bahar açar, sözünde şefkat nakış nakış.
Yüreğime nakşedilmiş en güzel şiirim,
Karanlık çöktüğünde bile benim ışığım, güneşim.
Yolumu aydınlatan kutup yıldızım...
Hayat bahçemin en narin fidanı, tek dostum...

Sana dair her şey içimde tomurcuklanır,
Adını anarken yeniden bahar olurum.
Yarının umudu, dünün en güzel hatırası,
Senin sayende büyüdüm, hayatı anladım.
Gözlerimde parlayan yıldırımsın, sen benim aynamsın...

Anılarla örülü çizgiler yol gösterirken,
Sözlerin rüzgarda esen bir melodi.
Bana yol gösteren sonsuz bir dizesin.
Yüreğimde filizlenen umudum.
Her adımında izlerini taşıyorum,
Sensiz geçen her an eksiktir, seninle tamdır.

Gecelerime doğan mehtabım, sabahıma giren güneşim,
Hayatımın rengârenk resmi.
Ellerin sıcacık, ellerimi ısıtan bir ateşsin,
Eşsiz bir bestesin...

Her solukta nefesim, yüreğimin şükrü.
Sonsuza dek yüreğime mühürlü bir sevgisin.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634943/yuregimdeki-muhur.html>

Avutaki Taş

Bir ocuk düşer tozlu bir sessizliğin kucağına,
İlk nefesi bir siren sesi,
Beşliği kurşun gölgelerinde.
Annesi gözyaşını diker gecenin yırtık kenarına,
Babası suskunluğunu kuşanır,
Bir dua gibi asılı kalır dudaklarında.

Zaman, toprağın hafızasında "Filistin" diye atar.
Bir serçe konar pencerenin yasına,
Kanatlarında barut kokusu,
Gözlerinde öksüz bir güneş.
ığlıklar düşer duvarların sırtına,
Her gece bir mezar yerleşir rüyasına.
Çocuk, adını bilmediği bir savaşta büyür,
Oyuncakları gölgelenir tavan arasında...

Kırık camlar anlatır geçmişi,
Her parçası bir hatıra, bir haykırış.
Masalların sesi susmuştur çoktan.
Ranzalar taş, yorganlar yıldızsız.
Gökyüzü susar, bulutlar bile çekinir ağlamaktan.
Bir çocuğun adımları yankılanır
Boş sokaklarda. Umutlar değil,
Korku büyür,
Ekmek gibi bölünür sofralarda.
Ve dünya,
Bir pencere kadar uzaktır o çocuđa.

Gecelerden sarkan kandiller değil artık,
Her sokağın başında bir kan,
Her duvarın dibinde yarım kalmış bir çocukluk.
Bir top mermisiyle alınmış hayaller,
Eski defter yapraklarında unutulmuş umutlar...
Küllerinden dş kuran çocuklardı onlar.

Bir kitabın arasına sıkışmış hayal kadar sessiz,
Bir ığlığı ezberlemiş her anne,
Kefensiz bedenlere sarar sabahı.
Biraz daha eksilir takvimden günler,
Biraz daha eksilir çocuklar...

Bir gül açar beklenmedik bir köşede,
Bir ezan, gürültüsüne hasret.
Tüm bu yıkımın ortasında,
Bir zeytin dalı çizer toprağa.

Ve işte o an,
Bütün dünya susar...
Çünkü Filistinli bir çocuğun bakışı,
Sözden, silah sesinden, manşetten
Daha yüksek sesle çıkar.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1644219/avuctaki-tas.html>

Akşamüstü Mavisi

Sokak lambaları birer birer sönerken,
İçimde siyahı taşıyan bir akşam büyüyor.
Senin yokluğun çöker içimin en ıssız yerine,
Belli belirsiz bir sızı olur,
Kentın gürültüsüne karışır adın.

Bir sigara yakmış gibi; dumanı dalga dalga
Yükselirken ciğerimden,
Saçların gelir aklıma,
Rüzgârın bile kıyamadığı bir güzellik.

Öylece kalakaldım sonra,
Bir adamın bir kadını unutamayışı kadar
Sıradan ama bir o kadar derin.

Galiba sen gidince
Yalnızlığı bile ikiye böldüm ben:
Biri sensizliğin keskin tarafı,
Diğeri seni hatırlamanın ağır cezası.

Şimdi her sokakta adımının gölgesi geziniyor,
Her köşe başında gözlerin suskun bir pusu kuruyor.
Gelmeyeceğini biliyorum elbet,
Ama şehir hâlâ senin kokunu saklıyor.

Çünkü insan,
En çok bırakamadıklarını
Sözde unuttur;
Gerçekte ise her adımda yeniden arar.

Sen ki,
Akşamüstünün maviye dokunan hüznüydün içimde;
Bir bardak çayın buğusunda eriyen sesim,
Şehrin karanlık gölgesine sinmiş sessiz ihtilalimdin.

Beni böyle yarım bıraktın ama
Bilesin, sana kırgın değilim;
Kırgınlık dediğin de tamlık ister,
Ben de kalan her şey hâlâ senden.

Belki bir gün
Aynı gökyüzünün ağırlığı altında,
Aynı rüzgârın yanlışlıkla birbirine sürüklediği
İki yalnızlık oluruz,
Kim bilir.

Ama şunu bil;
Ben seni,
Bu kentın unutmaya direnen bütün aşklarından
Artakalan bir sessizlikle
Hâlâ içimden severim.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1674408/aksamustu-mavisi.html>

Aşk Sofrası

Gülüşün vurur en sustuğum yerden
Kırk yıllık kuraklığa düşen ilk damla gibi
Vatan toprağına basan bir sürgün gibi
Dönüşü sensin gönlümün dili

Sen benim alınma düşen en helal ter
Geceme doğan en berrak seher
Mahşer yerinde bile kalabalığa inat
Gözlerim arar yine senin yeşil gözlerini

Yolumuz aydınlık, çiçekli ve hep bizli
Uğramaya korksun artık dertler
Soframızda aşk, gönlümüzde güneş
Biz kazandık, yaz defterin en güzel yerine

Bakma öyle mahzun durduğuma yar
Benim fırtınam da sensin limanım da
Sen yoksan dünya koca bir boşluk
Sen varsan avuçlarımda koskoca evren var

Elin elimdeyken kışlar bahar bana
Bütün yokuşlar iner düz olur yollar
Göğüs kafesime sığmaz bu saadet
Taşar dünyaya, boyar umutlarla

Yeşil gözlerindeki o ormanda
Kaybolmam ben, kendimi bulurum aslında
Gelsene be, sarıl bana sonuna kadar
Ruhumun dikişlerini sen tamamla

Koy başını göğsüme, sussun bütün gürültü
Son sözüm, ilk sözüme kurban olsun
Bir ömür değil, bitmeyen sonsuzluk gibi
Sevdim seni, sevdim ruhumun en derin yanında

Bu masalda artık her nokta sevinç
Her nefes bin şükre emanet
Gözün aydın yüreğim,
Bayramın mübarek olsun

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1685010/ask-sofrasi.html>

Anahtar Sesi

Şehirler kalabalık, sesler üst üste binmiş,
yağmur yağıyor; yolların dili çamur.
Hayat trenine tutunmuş insanlar,
kimisi ayakta, kimisi içinden inmiş çoktan.

Herkes bir yere yetişme hâlinde,
ama kimse vardığı yerde kalmak istemiyor.
Cepler dolu belki,
ama yüzler sanki yıllardır uyumamış.
Umutlar,
ezilmiş sigara izmaritleri gibi
kaldırımların hafızasına yapışmış.

Yanımdan biri geçiyor;
adam mı, kadın mı, fark etmiyor artık.
Ömrünü mesaide bırakmış belli,
elleri hâlâ çalışıyor,
kalbi paydos zili ararken.

Çünkü bazen hayat dediğin şey,
mesai bitmeden hayal kurmaktır:
Eve erken gitmek gibi.

Basit, ama kimseye nasip olmayan.
Belki akşamüstü güneşi vurur pencereye,
bir çayın buharı alnımdaki bütün yılları siler.

Adını bilmediğim bir sokağın köşesinde
kalbim,
çocukluğumdan kalma bir şarkıyı
kimse duymasın diye içinden söyler.

Bir kuş konar omzuma;
şehir görmez,
insanlar fark etmez.
Sevmek geçer içimden,
yüksek sesle değil,
eve yetişir gibi sessizce.

Cebimde buruşmuş bir otobüs bileti,
üzerinde yarım kalmış bir günün nabzı.
Birine dokunmak isterim ansızın,
dünya o anda
biraz daha kalın,
biraz daha sıcak
bir yer olur diye.

Ve anlarım:
İnsan bazen bir şehri değil,
bir akşamı özler.

Bir pencere ışığını,
kapı aralığından gelen yemek kokusunu,
isminin evin içinde söylenişini.

Ve belki de mutluluk,
kimsenin alkışlamadığı bir anda,
anahtarı kapıya sessizce çevirip
içeri girmektir.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1701845/anahtar-sesi.html>

Taş Utansın

Betonla pazarlık etmemi istiyorlar benden,
etin yerini taş alsın,
nabzımın yerine vinçlerin soğuk homurtusu yerleşsin diye.

Bir medeniyet taslağı çizmişler:
İçinde merhamet yok,
içinde insanın yüzünü hatırlatan hiçbir şey yok.

Diyorlar ki;
“Bakışların yorulsun,
göz kapakların bir kışa razı olsun.
Uyut kendini,
unut kendini,
alış.”

Oysa ben alışmadım.

Alışmak,
insanın kendi kalbine attığı en sinsi kurşundur.
Ben o kurşunu söküp çıkarıyorum her sabah,
ellerim kan içinde kalsa da.

Gövdemi betona takas etmiyorum.
Çünkü biliyorum:
Taş büyürse insan küçülür.
Ve ben küçülmeye razı değilim.

Merhameti bir sökülük gibi dikip atmamı istiyorlar.
Oysa merhamet
yarayı saklayan değil,
yaraya katlanan son dikiştir.
Ruhumun iç astarında
annemin sesi gibi durur;
sökülürse dağılım.

Beni kışa ikna etmeye çalışanlara karşı
ben baharın gürültüsüyüm.
Sessiz sınırlar,
oysa toprağın altında çalışan bir isyan var.
Köklerin sabrı,
filizin başkaldırısı var.

En karanlık duvara çarpıp
geri dönmeyen bir sesim ben.
Yankı değilim.
İzin değilim.
İtaat değilim.

Alnımı betona sürttüğümde
orada bir secde izi belirir.
Taş utansın diye.
Gökyüzü şahit olsun diye.

Kelebeğimi savunurum içimdeki kurşunlara karşı.
Çünkü insan
en çok kendi içindeki cellada yenilir.
Ben o celladı aç bırakıyorum.
Renklerimi paslı namlulara teslim etmiyorum.

Beni taşa benzetmek isteyenler bilsin:
Taş sabit kalır,
ben yürürüm.

Taş susar,
ben konuşurum.
Taş soğuktur,
ben yanarım.

Bir çocuğun avucunda sakladığı umut olurum sonra,
kirli bir çağın ortasında
tertemiz bir cümle gibi.

Kış uzadıkça uzasın.
Kar kalınlaştıkça kalınlaşsın.
Toprak suskun görünsün.

Ben bilirim:
Toprağın altında
kimsenin susturamadığı bir hazırlık vardır.
Bir bahar
kimsenin iznine ihtiyaç duymadan
gelir.

Ve o gün
beton çatlar.
Taş utanır.
İnsan hatırlar.

Taha Bilal Mustafa Kekeç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1704921/tas-utansin.html>